

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Ex eadem conscriptione eiusdem patris de sanctorum eorumdem
miraculo: cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

mentis: porro alii fericis & bombycinis texturis: & vt femel absolute dicamus, omnes in honorem martyrum satagant, vt vnicuique facultas & voluntas suppeditat: & inuicem in his vincere gestiant, circa sanctos* vnitum affectum demonstrantes & exhibentes, pro corruptibilibus quidem immarcescibilia, & pro temporalibus terminum non habentia præstolantes. Talibus enim suos amatores egregii recompensare confueuerunt.

Ex eadem conscriptione eiusdem patris de sanctorum eorumdem miraculo: cuius initium est.

Alexandriam Ægypti & Libyæ audio metropolim. Et post alia. Venientes ergo ad templum quoddam perfectum, specie quidem terribile & præclarum, altitudine vero ad cælum ipsum pertingens: quod intrantes maximam imaginem & admirabilem videbamus, in medio quidem Dominum Christum pictum coloribus habentem, Christi autem matrem & dominam nostram Dei genitricem & semper virginem Mariam sinistrorsum, & dextrorsum Ioannem Baptistam & præcursorem eiusdem saluatoris, qui ex utero eum exultationibus prænuntiavit (nam & loquens cum esset intus, non audiebatur) & quosdam ex apostolorum & prophetarum glorioso choro, & martyrum cœtu: cum quibus & aderant ipsi Cyrus & Ioannes martyres, qui ante imaginem stantes, Domino procidebant genua incuruantes, & capita in pavementum ferentes, & pro iuuenis medela intercedentes. Et post alia. Et ad imagi-

* Gr. suum

Luc. 1.

ων ἑσφοὶ ἃ πῶς ἐκ σπικίων & βομβικων ὑφασμασι. Ἐπιπέλαπιδας ἀπαιτες ἵππῃ τῆν μὲν πύρον πηλὴ ἀμιλλάδωσαν, ὡς ἕκαστος ὑποελας ἐχθρὸς βελήσεως. Ἐγγήλους ἐν τοῦτοις νικῶν ἐφιέδωσαν, ἃ πρὸς ἑδὼν ἀγίους ἐνέσαν αὐτοῖς σορζὴν ἐν δὲ κνήμῃ, Ἐκοιμήθη ἀντὶ μὲν τῆ Φθαρτῆ πὰ ἀμύδατα, ἀντὶ ἃ τῆ προσκίμερον τὰ τέλος ἐκ ἔχοντα. ποιούτοις ἃ ἀπὸ τῶν οἰ δεασέσαι ἑδὼν ἕρεσας ἀμείβεσθαι τοῖς δάροις εἰώδασι.
 Εκ τῆς αὐτῆς συγγραφῆς τῆ αὐτῆ πατρὸς, τῆν αὐτῶν ἀγίων θαύμα. οὐ ἡ δὲρχή.

Αλεξάνδρειαν Αἰγυπτίου & Λιβύων ἀκούω μητρόπολιν. καὶ μὲν ἕπερα. ἐλθόντες οὐδὲ εἰς νεῶν πῆλα τέλειον, τῆν μὲν εἶδεν φοβερόν & ὑπεύραμασεν, τῶν ἃ ὑψὲς τῆν οὐρανὸν αὐτῶν ἐφαπτόμεθρον. Ἐ εἶσω τούτου γυρόμεθρον, μεγίστην εἰκόνα καὶ θαυμασίαν ἐβλέπομεθρον, μέσον μὲν τῆ δεαστότην Χριστὸν γεγραμμένον χρώμασιν ἔχουσαν, Χειροὶ δὲ τῆ μπτέρων καὶ δεασοιαν ἡμῶν πλὴν δεοτόκων. Ἐ ἀειπαρθένον Μαριάμ δύνουμθρον, Ἐ ἐκ δεξιῶν Ἰωάννην βαπτιστὴν αὐτῆ ἔσω τῆρος & πρὸ δρόμον, Ἐ εἰκοιλίαις σπιρτήμασιν αὐτῶν πρὸς μιλύσαντα, ἐπεὶ καὶ λαλῶν ἐνδον ὡν ἐκ ἠκούετο καὶ πῆλας τῆ τῆν δόξουλων καὶ πρὸς φητῆν ἐνδὲξου γροθὸς Ἐ τῆς μδρτυρικῆς ὁμολογίας. μὲν ὡν ἐπύχων καὶ αὐτοὶ Κύρ καὶ Ἰωάννης μδρτυρες. οἱ πρὸς τῆς εἰκόνης ἱσταμένοι, τῶν δεαστότη πρὸς ἐπῆλον, τὰ γόνατα κάμπτόντες, Ἐ τὰς κεφαλὰς εἰς ἕδαφος φέροντες, Ἐ πρὸς τῆς τῆ νέου θεραπείας πρὸς βδόντες. Ἐ μὲν ἕπερα. καὶ πρὸς τῶν εἰκό-

ANNO CHRISTI 717.

ANNO
 CHRISTI
 737.

να τὸ τρίτον γυρόμυροι, τοῖς προλαθο-
 σι Ἰσίοις ἐχρῶντο καὶ ῥήμασι, καὶ ὡς
 ὄραυ πολλῶν ἐδέηθησαν, ἔκαστω κεί-
 μνοι τὸ εἰ κελεύεις δέσποτα, μόνον δὴ ἐ-
 κρα. **Ⓞ** ὁ Χριστὸς ἀπαγγελάει, ὡς
 οἱ κήρυκων ἐπέμβουσε. **Ⓞ** δότε αὐτῷ * παρὰ
 τῆς εἰκόνος, ἐφ' ἡγεῖσθε. καὶ χαμόθεν
 ἀναστάντες **Ⓞ** μηδ' ἄλλοι, πρὸς τὸν μὲν
 δι' ἡμεῶν Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν, ὡς
 τῆς δέησεως αὐτῶν ἐπακούσαντε. ἔπει-
 τα δὲ χαίροντες καὶ γανυόμενοι, ἰδοὺ,
 φασί, πρὸς ἐμὲ τιλὴν χεῖρον ὁ θεὸς ἐ-
 δωρήσατο. εἰσελθε γυνὴ εἰς Αλεξάν-
 δρειαν, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ Τετραπύ-
 λῳ νῆστις καθεύδουσιν καὶ μικρὸν τῆς
 κωνδύλας ἐλαίου, τῆς ἀνω παρὰ τῆς
 σωτήρος εἰκόνος ἀπιομένης, λαβῶν
 εἰς ληκὺθον **Ⓞ**, πάλιν ἀγευτος τὰ ἐν-
 δάδε κατέλαβε. καὶ πύτω ἐδὼν πό-
 δας δλεῖψαμένης, τῆς ὑγείας ἐξέεισε τὸ
 δώρημα. **Ⓞ** μὴ ἔτερεα. αὐτὸς δὲ ἀνα-
 στας μετὰ τιλὴν κοίμησιν τῆς κωνδύλας
 * f. d. καὶ λαμβάνει τὸ ἐλαίον **Ⓞ**, * πρὸς τὸ ἴδιον
 ἀγίων ἐρχεται τέρμιν **Ⓞ**. ἐντα γυό-
 μων **Ⓞ**, ὡς ἐδεσπόδη, τὰς χεῖρας καὶ
 ἐδὼν πόδας ἠλείψατο. καὶ παραρη-
 μα τιλὴν νόσον ἀπέδειτο, καὶ τιλὴν ῥῶσιν
 ἀνέλαβε.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπε· πάντα τὰ δοτοδεδεγμένα λέ-
 γα, ἔκαστῶν ζωγράφων ἔκαστῶν λοι-
 πῶν τεχνῶν ἀνάθηματα πρὸς δὴ πρέ-
 πειδον ἴδιον ἱερῶν οἰκῶν.

Θωμάς ὁ διλαθέστατος μοναχὸς ἔκ
 πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητῆς τῆς ἀνατο-
 λῆς εἶπεν· αὐτὴ ἡ εἰκὼν, ἡμῶν πατέρων,
 ἐν Αλεξάνδρειᾳ ἐν τῷ Τετραπύλῳ
 ἐστῶσα ὑπαρχα ἕως τῆς νῦν, καὶ παν-
 τίας νόσοις ὀφείλεται.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· δόξα σοι τῷ
 Concil. Tom. 19.

nem tertio venientes, præmif-
 fis modis vtebantur & verbis.
 Et cum hora multa deprecaren-
 tur, & deorsum iacentes, iube
 domine, tantum clamarent:
 Christus miseratus, vt reuera
 misericors, annuit: & date ei,
 per imaginem fatus est. & de
 humo exurgentes martyres, pri-
 mo quidem gratias agebant
 Christo Deo nostro, qui eo-
 rumdem deprecationem exau-
 dierat: deinde gaudentes &
 tripudiantes, ecce, aiunt, no-
 bis donauit gratiam Deus. In-
 gredere itaque Alexandriam,
 & in magno Tetrapylo ieiunus
 dormi: & modico olei de can-
 dela, quæ sursum ante imagi-
 nem saluatoris ardet, accepto in
 ampulla parua, rursus ieiunus
 ad ista perueniens, etiam hoc
 pedibus vnctis, donum sanitatis
 habebis. Et post alia. Ipse au-
 tem furgens post extinctionem
 candelæ sumit oleum, & ad san-
 ctorum peruenit templum. vbi
 sicut iussus fuerat, manus & pe-
 des vnxit: & continuo languo-
 rem deposuit, & incolumita-
 tem recepit.

Tarasius sanctissimus patri-
 archa dixit: Omnia recipien-
 da esse fatetur, & pictorum &
 reliquarum artium monumen-
 ta, ad decorem sacrarum do-
 morum.

Thomas reuerendissimus mo-
 nachus, presbyter ac vicarius
 orientalium principum sacer-
 dotum, dixit: Hæc imago, ho-
 norabiles patres, Alexandriæ
 in Tetrapylo stat vsque nunc,
 & diuerfas infirmitates curat.

Sancta Synodus dixit: Gloria
 Ll ij

Deo, qui etiam per sacras imagines miracula perficit.

Eustathius reuerendissimus monachus, presbyter & abbas monasterii Maximini, dixit: Et ego, sancti patres, librum ferociusdem patris, conscriptionem habentem vitas multorum sanctorum virorum. & sicut placuerit cœtui vestro.

Sancta Synodus dixit: Legatur.

Et accipiens Stephanus monachus legit.

Eiusdem patris nostri Sophronii ex libro Prato.

Dicebat abbas Theodorus Æliota, quia quidam inclusus erat in monte oliuarum, valde certator. Impugnabat autem cum dæmon fornicationis. Quadam ergo die cum immineret ei vehementer, cœpit senex lamentari, & dicere dæmonio: Usquequo non parcis mihi? recede iam a me, conuenisti mihi. Apparet ei dæmon visibiliter, dicens: Iura mihi, quod nemini dicas, quod dicturus sum tibi; & ultra te non impugnabo. Et iurauit ei senex, quod per eum qui in altissimis habitat, nemini dicam, quæ mihi dixeris. Tunc dicit ei dæmon: Ne adores hanc imaginem, & te amplius non impugnabo. Habebat autem imago effigiem dominam nostram sanctam Mariam Dei genitricem, portantem Dominum nostrum Iesum Christum. Dicit inclusus dæmoni: Sine ut mecum tractem. In crastinum autem nuntiat hoc abbati Theodoro Æliota, qui tunc habitabat in laura Pharonum. Et venit, cui omnia indi-

δική κὶ διὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων θαυματουργίας Ἰππελοῦ π.

Εὐστάθιου ὁ ἀλαβείσατος μοναχός, πρεσβυτέρου ἡγουμένου μονῆς τῆς Μαξιμίνου εἶπε· καὶ γὰρ ἄγιοι πατέρες βίβλον ἐπιφέρωμαι τῆς αὐτῆς πατρὸς, συγγραφῆς περὶ ἐξουσιῶν βίους πολλῶν ἁγίων ἀδελφῶν· ἃς ὡς παρέρχεται τῆς ἡμῶν ὁμῆγυρει.

Ἡ ἁγία συνόδος εἶπεν· ἀναγνώσθητω.

Καὶ λαβὼν Στέφανος ὁ ἀλαβείσατος μοναχὸς ἀνέγνω.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τῆς λειμωναρίου.

Ἐλεγεν ὁ ἀββᾶς Θεόδωρος ὁ Αἰλιώτης, ὅτι ἰὼν ἐγκλειστος εἰς τὸ ὄρος τῆς ἐλαμῶν, ἀγωνιστὴς παύ. ἐπολέμει δὲ αὐτὸν ὁ δαίμων τῆς πορνείας. ἐν μιᾷ οὐκ ὡς ἐπέκειτο αὐτῷ σφοδρῶς, ἤρξατο ὁ γέροντος δοποδύραξ, ἃ λέγει τῷ δαίμονι· ἕως ποῦ ἐκ ἐνδίδως μοι; δόξα λοιπὸν ἀπὸ ἐμοῦ, σωζήσασθε μοι. φανερὸν αὐτῷ ὁ δαίμων ὀφθαλμοφανὴς, λέγων ὁμῶσόν μοι, ὅτι οὐδενὶ λέγεις, ὁ μέλλω λέγειν σοι· ἃ ἐκέπτε σε πολέμῳ. καὶ ἠμῶσεν αὐτῷ ὁ γέροντος, ὅτι μὰ τὸ ἐνοικῶντα ἐν τοῖς ὑψέσις ἐκ εἶπω πνί, ἀπὸ λέγεις μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ δαίμων· μὴ περὶ σκωπῆς ταύτης τῆς εἰκόνος, ἃ ἐκ ἐπὶ σε πολέμῳ. εἶχε δὲ ἐκτύπημα ἡεῖκῶν πνὶ δέσπονδου ἡμῶν τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς θεοτόκου βασιλεύσαντος ἡμῶν κλέων ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. λέγει ὁ εἰληστος τῷ δαίμονι· ἀφες σκέλωμαι. τῆς οὐκ ἐπαύειον δηλοῖ τῷ ἀββᾶ Θεόδωρος τῷ Αἰλιώτῃ οἰκῶντι τότε ἐν τῇ λαμῶν φασῶν. καὶ ἦλθε, κὶ δηγήσατο ταῦτα.